

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αι έρημερίδες της πρωτευόσης ἔκαμαν ἐκτενή λόγον περὶ τῆς εἰς Ἀβυσσινίαν ἀποστολῆς καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπανόδου τοῦ ἡμετέρου προξένου κ. Δημοσθένους Μητσάκη. Ὁ κ. Μητσάκης, παρουσιασθεὶς τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδα εἰς τὸν βασιλέα παρέδωκεν αὐτῷ διάφορα δῶρα, ἄτινα ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν βασιλισσαν ὥραν βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας. Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ ἐπόμενα^{α')} ἀλεξήλιον αὐτοκρατορικόν, δύπερ δύγανται νὰ ἔχωσι μόνοι οἱ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκόγενεις εἰναι κατεσκευασμένον ἐκ μετάξιοῦ ἔργου, καὶ μετὰ σταυροῦ βυζαντινοῦ εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰγαίης^{β')} χλαμὺς ἢ βουρνούσιον ἐξ ἐριούχου μέλανος, πεποικιλμένου διὰ κοσμημάτων ἐκ μετάξης, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐξ ἀργύρου λεπτοτάτης ἔργασίας καὶ καλλιτεχνικώτατα, ρύθμοι δ' ἀνατολικοῦ^{γ')} ἐν ὑποκάμψιον ἐκ μετάξιοῦ (ἀτλαζίου) ἐρυθροῦ, ἐπίσης πεποικιλμένον διὰ κοσμημάτων ἐκ μετάξης καὶ χρυσοῦ^{δ')} ἀναξιρίς, ἐπίσης ἐκ μετάξης ἐρυθρῆς καὶ πεποικιλμένη παντοῖος κοσμηματοῦ^{ε')} ψέλλια διὰ τοὺς πόδας ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπίχρυσα^{ζ')} ψέλλια χρυσᾶ τοῦ βραχίονος^{ζ')} ζεῦγος ὑποδημάτων ἐξ ἐλασμάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν (filigraumes) κατεσκευασμένων, ἀλλὰ μεγέθους ὑπερβολικοῦ καὶ βρύτατα, καλλίστης δ' ἔξεργασίας^{η')} καλύμματα διὰ τὴν ἡμίσιον ἡς ἐπιθάναις ἢ βασιλισσα, ἐξ ἐριούχου ἐρυθροῦ καὶ μέλανος, κεκοσμημένα δὲ παντοῖος κοσμηματοῦ ἐκ μετάξης, ἐξ ἀργύρου καὶ ἐκ χρυσοῦ, ἐν οἷς διεκρίνεται ὁ λέων, τὸ σύμβολον τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἀβυσσινίας^{θ')} ἐφίπποι πολυτελέστατον, πλήρες κοσμημάτων ἐξ ἐλασμάτων χρυσῶν καὶ ἐκ πολυτίμων λίθων, οὐ οἱ ἀναβολεῖς ἐξ ἀργύρου καθαροῦ. Πάντα ταῦτα εἰσι, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἔργασίας ἀβύσσιανης. Τὰ εἰς τὸν Διάδοχον προσφερόμενα δῶρα εἰσὶ δύο λόγχαι μικροί, ἃς ἀποστέλλει ὁ Διάδοχος τῆς Ἀβυσσινίας Ῥάξ· Ἀρέα· Σελασῆ τῷ Διαδόχῳ Κωνσταντίῳ.

Ο κ. Μητσάκης προσήνεγκεν ἐπίσης τῷ βασιλεῖ τρία τουφέκια τοῦ IE αἰδώνος, ἐν Ἀβυσσινίᾳ εὑρεθέντα καὶ διατηρηθέντα ἐκεῖ ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Πορτογάλλων, τῷ δὲ Διαδόχῳ περιθόλην τοῦ στήθους ἐκ λέοντος, ζωγραφικωτάτην καὶ πεποικιλμένην χρυσαργύροις κοστομάτων, ὀσπίδα αὐτοκρατορικὴν ἐπίσης χρυσαργυρόστικτον, ξίφος, ἐγχειρίδιον ἀραβικόν, ἐν Φαλτήριον Ἀβυσσινιακόν, ἐπὶ μεμβράνης γεγραμμένον καὶ εἰκόνας ἔχον πολλάκις, ψέλλιον τοῦ βραχίονος ἐξ ἐλέφαντος καὶ μανδύαν μετὰ χλαμύδος αὐτοκρατορικῆς, ἐκ μετάξης καὶ κατάστικτον.

Μέχρι τῆς 5 Ιουνίου 1882 ὁ πληθυσμὸς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀνήρχετο εἰς 45,222,113 ψυχῶν. Ἡ Γαλλία, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς 18 Δεκεμβρίου 1881 ἡρίθμει 37,622,048 κατοίκους δῆθεν ἡ διαφορὰ ἀνέρχεται^{ζ'} εἰς 7 καὶ ἡμίσιον ἑκατομμύρια μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, καὶ δὲν δύναται ἡ νὰ αὐξήσῃ. Οἱ ἀριθμὸι τῶν γεννήσεων ὑπερβαίνειν ἐν Γερμανίᾳ τὸν ἀριθμὸν τῶν θνάτων κατὰ 520,000 ἐν Γαλλίᾳ δὲ μόνον κατὰ 100,000. Ἐχούτες ὑπὸ σκοπὸν τὴν πληθυσμὸν τῆς Γαλλίας λαὸς εἶναι μεταναστευτικός, ἐν

ῷ οἱ Γάλλοι δὲν εἶναι, δυνάμεια νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας αὐξάνει κατὰ ἔτος ἀπὸ 300,000 μέχρι 350,000, καὶ ὁ τῆς Γαλλίας μέχρις 150,000 περίπου. Κατὰ δεκαετίαν ὁ γερμανικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει ὡς πρὸς τὸν γαλλικὸν κατὰ 2,000,000 περίπου, ὥστε ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῷ γερμανικῷ ἔδαφει, ἡτις ἀνήρχετο εἰς 7,500,000 περίπου κατὰ τὸ 1882 οὐκ εἶναι ὡς ἔγγιστα 11,500,000 κατὰ τὸ ἔτος 1900.

Ἐν Γεωργίᾳ τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο ἀνακάλυψις, ἡτις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐντός τινων ἔτῶν ἀληθῆ ἐπανάστατον ἐν τῇ τιμῇ τοῦ βάμβακος. Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ὡρ' ἐνὸς φυτοκόμου, τοῦ κ. Subers δῆτις πρὸ πολλοῦ ἐξήτει νὰ ἐπιτύχῃ νέον μικτὸν εἶδος ἀγρίου βάμβακος, δῆτις νὰ αὐξάνῃ ἐλευθέρως ἐν Φλωρίδῃ μετὰ τῆς συνήθους ὥχρας. Οὐ μόνον οὐτος ἐπέτυχε τοῦ ζητουμένου, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπερέβη τας ἐλπίδας του. Ἀξιοπαρατήρητος οἰκονομία ἐργασίας, σπουδαία αὐξήσις τῆς παραγωγῆς, εἶναι τὸ δύο πρώτατα ἀποτελέσματα τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κ. Subers, ἡτις φάνεται προωρισμένη νὰ τὸν κατατάξῃ μεταξὺ τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀμερικανικῆς γεωργίας.

Ἐνδιαφέρουσα ἔκθεσις ἡγεώχη ἐν Λονδίνῳ, ἀποτελουμένη ὑπὸ Ἰαπωνικοῦ χωρίου, ἐν τῷ ὅποιῳ Ἰαπωνες ὑπὸ τὰς ὅψεις τοῦ κοινοῦ ἐργάζονται εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα τῆς χώρας των ὑπάρχει ἐκεῖ ἐστιατόριον, ναὸς βουδικὸς καὶ θέατρον. Ο ἐπισκέπτης δύναται νὰ νοιτῇ ἐπὶ μίκρην ἢ δύο ὥρας δὲτι μετρήσθη εἰς προάστειόν τι τῆς Yeddo, ἡ τιαν τῶν Ἰαπωνικῶν πολυχρῶν. Διηγοῦντο ποτὲ οἱ περιηγηταὶ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐδείκνυον ἐντὸς παραπηγμάτων, ὡς σπηνιώτατα φαινόμενα, Εὔρωπαίους τρώγοντας διὰ πηρουνίου. Ηδη ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ ἐνὸς σελινίου βλέπει τις Ἰαπωνικας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, οὐ μόνον τρώγοντας μὲ δύο λαβίδας, ἀλλὰ καὶ τυπούντας ὑφάσματα, ζωγραφίζοντας ριπίδια, πλέκοντας κάνιστρα, ἐπισκευάζοντας ἀλεξήλια καὶ φανούς, διακοσμοῦντας τὸν ἀλάβητρον, κατεργάζομένους τὸν ὄρειχαλκον, τὸ ξύλον, τὸ βερνίκιον, καὶ τὸν ἐλέφαντόδοντα, διδάσκοντας καρυδίαν, γυμναζομένους, παλαίοντας καὶ παιζόντας ζωτρίκιον.

Στατιστικός τις ἐσκέφθη νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ὄλικὸν μῆκος τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπὶ τῆς σφαίρας μας. Τὸ μῆκος τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 2,000,000 χιλιόμετρα, τουτέστι πεντάκις τὴν μέσην ἀπόστασιν τῆς γῆς ἀπὸ τῆς σελήνης. Αἱ Ἕνωμέναι πολιτεῖαι τῆς νοτίας Ἀμερικῆς περιλαμβάνουσιν αὐτὰ μέχρι 500,000 χιλιόμετρα, μεθ' ὃς ἀκολουθεῖ ἡ Γερμανία, κατέχουσα 300,000 χιλιόμετρα, καὶ τελευταία ἡ Κίνα, ἡτις ἔχει 2,500 χιλιόμετρα.

Τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1885 οἱ Καιροὶ τοῦ Λονδίνου συνεπλήρωσαν τὴν ἐκαπονταετηρίδα τῆς ιδρύσεως αὐτῶν. Τὸ πρώτον αὐτοῦ φύλλον ἔξεδδον

της 1 Ιανουαρίου 1785. Έκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου μόνον δι «Πρωΐδες Ταχυδρόμος» εἶναι ἀρχαιοτέρα τῶν Καιρῶν, καθ' ὃ χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 1778.

Ἀρχιδῶς εἰπεῖν, τὸ ὑπὸ τοῦ Walter ιδρυθέν παγκόσμιον οὐλλον μάγον ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρίου 1788 ἔλαβε τὸ σηματικό «Καιρόν», τιτλοφορούμενον πρὸς «Daily Universal Register». Τὸ πρώτον φύλλον τῶν Καιρῶν τῆς 1 Ιανουαρίου 1788 συνίσταται ἐκτετασάρων σελίδων· τὸ ἡμισυ κύτου πληροῦσται ὑπὸ ἀγγελιῶν. Αἱ ἔωτερικαι εἰδήσεις κατέχουσι γλίγω τι πλέον τῆς μιᾶς καὶ ἡμετέλειας στήλης ἐξ ὧν τέσσαρες παράγραφοι τὰ νέα τῆς Βαρσοβίας, δύο παράγραφοι τὰ τῆς Φραγκοφόρτης, εἰς τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δύο τὰ τῶν Ημεριών. Βραχύτατος σχετικῶς χώρος ἀφιεροῦται· εἰς τὰ νέα τοῦ Λονδίνου. Ὅπο τὸν τίτλον «Θέατρον» γίνεται μνεία τοῦ δράματος «Ἐρρίκος Δ'», διδαχθέντος εἰς Covent Garden, ως καὶ τῆς ἐν ἄλλῳ θεάτρῳ διδασκαλίας τοῦ Αμπλετ. Μία στήλη εἴναι πλήρης σκανδάλων τῆς ἡμέρας, εἰδὸς φιλολογικόν, διαγραφὴν σήμερον ἀπὸ τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου. Ἐν ἄλλῃ στήλῃ παρέχονται οἱ λόγοι, οἱ ἐπενεγκόντες τὴν μεταβολὴν τοῦ τίτλου τοῦ φύλλου, ητις ἐγένετο ἔνεκα ἀποφυγῆς συγχύσεως μετ' ἄλλων Register. Πολιτικὸν πρόγραμμα δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ἀριθμῷ τοῦ φύλλου τούτου. Οἱ Καιροὶ τῆς 29 Ιουνίου 1785 εἶχον ὑποδεῖξει τὴν πορείαν τῆς ἐφημερίδος, βραχύτομένην ἐπὶ τῆς προσηλάσσεως εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον, ὑπεράνω τῶν φατριῶν καὶ πιέσεων τῶν ισχυρῶν. Τέλος οἱ Καιροὶ περιέχουσιν ὡδὴν εἰς τὸ νέον ἔτος. Γνωστοποιεῖται εἰς γάμος καὶ εἰς θάνατος. Αἱ ἀγγελίαι εἴναι περιεργοί, καὶ ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὴν ιστορίαν τῆς ἐποχῆς, ὁμοιάζουσι δὲ κατὰ πολὺ τὰς σημερινάς.

Οἱ ιδρυτὴς τῶν Καιρῶν Walter ἀπέθανε τῷ 1847, ἐν ἡλικίᾳ ὅγδοοίκοντα περίπου ἑταῖρον. Οὐ μόνον ἴδρυσε μεγάλην ἐφημερίδα, ἀλλ' ἐδημιούργησε καὶ ιδίαν φήμην, παρακαθήσας ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Κατέλιπε μεγάλην ἀκίνητον περιουσίαν, τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Καιρῶν, καὶ 2,500,000 δραχμάς.

Κατά τινα ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα ἐν Αγίῳ Λουδούσιῳ τῶν Ηγωμένων Πολιτειῶν ιδρύθη ἑταῖρος πρὸς παρακευὴν διατετήρημένων ὡδῶν. Ή παρασκευὴ αὐτῆς γίνεται ὡς ἔξις· «Ἀποχωρίζονται τῶν κελυφῶν τῶν ὡδῶν τὸ λεύκωμα καὶ οἱ κρόκοι καὶ ἀποξηραίνονται, μεντὸς ὁ ἐγκλείσονται ἐν λευκοτιθηροῖς κυττοῖς, ἀπεραλλάκτω πρὸς τὰ ἀλλα διατηροῦμενα εἰδῆ. Ἐκ τῶν οὐτω παρεσκευασμένων ὡδῶν ποσότητας, ἵση πρὸς θεην δύναται νὰ περιλάβῃ κοχλιάριον τέσσου ισοδύναμει κατ' οὐσίαν πρὸς ἕνα ὡδόν. Οἱ παρασκευασταὶ βεβαιοῦσιν ὅτι τὰ οὐτω παρεσκευασμένα ὡδὰ δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ τρία ἔτη.»

Αἱ ἐκ τῶν τηλεγράφων πρόσοδοι ἐν Αγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. — «Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπριλίου μέχρι τῆς 25 ὁκτωβρίου δηλαδὴ ἐν ἐπαναμήνῳ χρονικῷ διατήματι, αἱ ἐκ τῶν τηλεγράφων εἰσπράξεις ἐν Αγγλίᾳ ἀνηλθον εἰς 27 ἑκατομμύρια φρ. ήτοι περὶ τὰ 4 ἑκατομμύρια κατὰ μῆνα. Κατὰ τοὺς ἔξι πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους τούτου

ἐκ τῶν τηλεγράφων εἰσέπραξεν ἡ Παλλία μόνον 13, 150,000 φρ. τούτους περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια κατὰ μῆνα.

Τὴν προφύλαξιν τοῦ δύναμιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀποδεικνύει ἐναργέστατα ἡ ἔξις στατιστική περὶ τῆς θυητησιμότητος τῶν παιδίων ἐν εὐλογίας ἐν Βαυαρίᾳ ἔνθα ὁ ἐμβολιασμὸς εἰνὲ ποιορθωτικὸς καὶ ἐν Ολλανδίᾳ ὃπου δὲν εἴνε. «Ἐπὶ 100,000 παιδίων διποθυητησιούσιν:

Μέχρι τοῦ 1 ἔτους	767,5	232,4
Απὸ τοῦ 4 ἔτους μέχρι τοῦ 5	455	10,2
Απὸ τοῦ 5 ἔτους μέχρι τοῦ 10 ἔτους	145	3,3

«Η μήτηρ κάθηται ἐξηπλωμένη ἐπὶ ἀνκαλίτρου ἀναγινώσκουσα μυθιστόρημα γαλλικόν. Ή μηρὶ ἀπέναντι γράφει θέματα.

— Βοήθησε με, μαμά, γὰρ κάμω τὸ ἀγγλικό μου θέμα.

— Περίμενε, παιδί μου, νά ρθη ἡ κουδεργάντα σου. Εγώ σύγχρικά δὲν ἔμαθα.

— Αγ, μαμά, τί καλούς γονεῖς ποῦ θὰ είχες!

Θεῖος πλούσιος φιλάργυρος εἰς σκέψιον σπάταλον:

— Διατί δὲν ζήσεις καὶ σὺ καθὼς ἐγώ;

— Θὰ ζήσω, θεέ μου, ὅταν δὲν μου μείνη τίποτε.

— Ποιὸς μου ηπιε τὸ ρακί, γυναικα, ποῦ εισῆγας τὴν μπουκάλα;

— Εγώ τὸ ηπια δέν σου είπα πᾶς δὲν μπορῶ νὰ ὑποέρω τέτοιο πρᾶμα· τὸ σπίτι;

Δικαστής. — «Ἐπειδὴ, κατηγορούμενε, ἐλλείπουσιν ἀποδείξεις δι τοῦ ἔκλεψες τὸ πανταλόνι τοῦ κ. Χ. . . , κηρύττεσαι ἀθέος.

Ο κατηγορούμενος μένει καθήμενος.

Δικαστής. — Δέν ηκουσες; είσαι ἐλεύθερος. Εἰμι πορεῖς νὰ φύγης.

Κατηγορούμενος γενεθλίῳ. — Παρακαλῶ, κύριε εἰρηνοδίκη, νὰ μὲ συνοδεύσῃς τὸ σπίτι ἔνας χωροφύλακας, γιατὶ εἴχα τὸ θέμα πατένοντας τὸν κύριον ποῦ ἔχασε τὸ πανταλόνι· καὶ φοδοῦμαι μὴ μου τὸ πάρη. Τὸ φορώ....

Ο παπποῦς εἰς τὸν μικρὸν Γιάγκο. — «Νὰ τὴν παπουκάλα καὶ πήγαινε νὰ μου φέρῃς μισή ὥκα κρατί.»

Γιάγκος. — Δόσε μου λεπτά, παπποῦ.

Παπποῦς (θέλων νὰ δειξῃ εὐφύλακα). — Μεγάλα κατα νὰ φέρῃς κρατί; Αμ' αὐτὸ τὸ κάνει ὁ καθένας. Ο σκοπὸς εἴναι νὰ φέρῃς χωρὶς παράδεις.

Ο μικρὸς ἀναχωρεῖ μετὰ 10 δὲ λεπτὰ ἐπανέρχεται καὶ θέτει τὴν φιάλην ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ο παπποῦς θεήσας νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήριον εύρισκε δι τὴν φιάλην εἰνὲ κενή.

Τί ἔκαμες, κατηραμένε, ἐδῶ. Αὐτὴ εἴης ἀδειαγή!

Γιάγκος. — Νὰ πη κανεῖς ἀπὸ γεμάτη μπουκάλα εἴναι πρᾶμα ποῦ τὸ κάνει ὁ καθένας. Ο σκοπὸς εἴναι νὰ πης ἀπὸ ἀδειαγή.